

στενότητα

στενότητα, η, ουσ. [<αρχ. στενότης], η ιδιότητα του στενού: «δε θα μουν άλλοι μέσα, γιατί δημιουργήθηκε στενότητα χώρου».

- *στενότητα πνεύματος*, που αντιλαμβάνεται ή αντιμετωπίζει διάφορες ιδέες ή καταστάσεις με προκατάληψη, με δογματισμό: «δε μπορεί να καταλάβει τις ανησυχίες των σημερινών νέων, γιατί τον χαρακτηρίζει στενότητα πνεύματος». Αντίθ. *ευρύτητα πνεύματος*.

- *στενότητα σχέσεων*, η οικειότητα: «με τον τάδε έχουμε στενότητα σχέσεων από τα παιδικά μας χρόνια».

- *στενότητα χρήματος* ή *στενότητα χρημάτων*, η έλλειψη ρευστού χρήματος: «τον τελευταίο χρόνο παρατηρείται στον κόσμο στενότητα χρημάτων κι είναι αυτός ο λόγος που στενάζει η αγορά».

- *στενότητα χρόνου*, που δεν είναι αρκετός για την πραγματοποίηση κάποιου σκοπού: «με την πρώτη ευκαιρία θ' ασχοληθώ με το ζήτημά σου, προς το παρόν όμως υπάρχει στενότητα χρόνου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας